№ 62.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższem Dozwoleniem

IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 5. SIERPNIA 1803. ROKU WE SRODĘ

Dokończenie Pisma z Fakultetu Medycznego.

Y tak daymy że dziecie któremu się wakcyna zaszczepia, iuż iest zarażone iadem ospowym; w takim, po wakcynacyi okaże się ospa. Podobnież ieżeli kto zarazi się ospą po zaszczepieniu wakcyny w czasie tym, w przeciągu którego wakcyna ieszcze skutku zrobić niemogła, taki dostanie ospy po przebytey gorączce i inflamacyi wakcynowey, a obie choroby swoim poyią biegiem, w którym żadna drugiey nie przeszkodzi. Połóżmy więc, że inflamacya wakcynowa (areola) pokazuie się dnia dziewiątego (czas i późniey) osoba zaś wakcynowana mogła bydź rażona ospą dnia osmego, kiedy ieszcze skutkow wakcyny niebyło, w takiey osobie w tydzień ieszcze po przebytych nawet skutkach wakcyny, ospa się okaże.

Stosownie do tych obserwacyi, następuiące wnioski uważać należy iako prawdy dowiedzione, które każdemu służyć mogą za zasadę do uformowania sobie zdania o wakcynie.

1mo. Wakcyna chroni od zarazy ospowey, lecz nie prędzey aż po odbytey gorączce i inflamacyi wakcynowey (areoli) w mieyscu zaszczepienia.

2do. Kto się ospą zaraził w przódy nim skutków wakcyny doznał, tego wakcyna od ospy nieobroni.

3tio. Wszystkie zdarzenia, w których po wakcynie ospa nastąpiła są z liczby tych w których albo wakcyna fałszywą była dla zwietrzałości materyi, lub że się nieprzyięła, a tym samym pomienionych wakcyny skutkow nie sprawiła, albo też osoba wakcynowana, zarażona iuż była ospą przed wakcynacyą lub też po wakcynacyi a przed skutkiem wakcyny; takie więc zdarzenia niestanowią przeciw wakcynie zarzutu.

4to. Dzieci wakcynowane, naytroskliwiey usuwać potrzeba od wszelkiey komunikacyi z zarazą ospową, póty póki wakcyna skutkow swoich niezrobi, a to dla tego żeby przed terminem zaczynaiącey ochrony, ospą zarażone niezostały.

5to. Nakoniec, doświadczenie to pokazało i dostatecznie dowiodło, że te dzieci które należycie wakcynę odbyły i zupełnego iey doznały skutku, niemogły iuż potém bydź ospą zarażone, chociaż ich wszelkiemi sposobami na tę zarazę wystawiano. Wiele iest osob które dla tego się ociągaią z wakcynacyą swoich dzieci, że rozumieią iż wakcyna ospę na dzieci ściągnąć może; uprzedzenie to prawdziwie dziecinne, niewarte by było tu wspomnienia, żeby nie tak było powszechne; lecz aby się o fałszu tego mniemania przekonać, dosyć iest zastanowić się z uwagą nad różną i oddzielną naturą tych dwóch chorob, które tylko tyle wspólnego w swoim skutku maią że którakolwiek z nich zupełnie przebyta, broni od zarazy drugiey, zreszta zaś, tak są między sobą różne że gdy się obydwie razem w iedney znaydą osobie, każda oddzielnie swóy bieg odbywa.

Nakoniec, iuż się to nieraz powiedziało i ieszcze się powtarza, że wakcyna, od początku swoiego odkrycia do dnia dzisieyszego wewszystkich kraiach ciągle doświadczana, zawsze i wszędzie niezawodną się bydź okazała ochroną od ospy. Wszystkie rządy nie tylko na iey praktykę zezwalały ale ią wyraźnie i publicznie nakazywały, tak w Europie iako i w Azyi Afryce i Ameryce północney, gdzie ią niepodbici nawet Amerykanie do siebie iuż wprowadzili. Instytut wakcynowy Petersburgski, dawno iuż przez wszystkie doświadczenia o iey skuteczności się przekonał; ziednała sobie wszystkich Doktorow w kraiu zaletę i większey części obywatelow zaufanie. Fakultet Medyczny Wileński od długiego czasu o iey skuteczności przekonany doświadczeń swoich w niczym niewidząc zaprzeczonych, sądzi się bydź obowiązanym do nayusilnieyszego zachęcenia wszystkich Rodzicow, aby w tym naybardziey czasie w którym ospa tyle dzieci porywa, któreby wakcyna niechybnie ratowała, iak nayrychley do szczepienia wakcyny się brali, inaczey winni będą Panu Bogu zato odpowiedzieć ieżeli ich dzieci staną się ofiarą ospy. Wakcyna iedna od zarzutow sumnienia i rozpaczy zasłonić ich może ona uratuie ich dzieci tak iak ratowała miliony na całym świecie i wiele tysięcy w tym kraiu, uratuie ich od zarazy która prędzey później każdemu dziecku zagrozi które wakcynowane niebędzie. Bolesny będzie żal tych Rodzicow, których dzieci odtąd, dla zaniedbania tak prostego i łatwego środka, z ospy umierać będą. Ci albowiem Rodzice czy przez opieszałość czyli przez upor to zaniedbaią, uważani bydź powinni iako zaboycy swoich dzieci.

z Petersburga VS. 24. Lipca.

Francuzkiey służby Podporucznik Modzelewski do Rossyiskiey przyięty z rangą Chorążego. Batawskiey służby Kapitan Saldam przyięty do Rossyiskiey z rangą Podporucznika w leibgwardyi konney. Połkownik Okułow został Generał Maiorem i Szefem Rilskiego regimentu muszkietyerów. Generał Maior Hołubcow do służby przyięty zasiadać będzie w Collegium woiennem. Połkownik Xiąże Jaszwil zumieszczony w 1 batalionie konney artylleryi Wice Kurator Derptskiego Uniwersytetu Baron Ungern Sternberg został Konsyliarym napwornym z pensyą tysiąca rubli.

z Wiednia 1. Sierpnia.

Arcy Xiąże Karol urządziwszy Collegium woienne, do poprawy innych departamentów

rządowych przygotowawszy proiekta, ma wkrót-
ce podróż podsięwziąć do Gallicyi, Czech i
Morawii, gdzie woyska oglądać i ćwiczyć bę-
dzie — Z Constantinopola iest wiadomość, że
Taher Basza Arnautów, który zmównie z Na-
miestnikiem Baszy Egiptskiego rząd obiół nay-
wyższy Cairu i całego Egiptu, od zbuntowa-
nych powtóre Albańczyków zamordowanym zo-
stał. Po śmierci iego zupełny bezrząd w kraiu
panuie; który żeby nie podał myśli Mammelu-
kom odzyskania władzy utraconey, Porta wy-
prawę flotty Kapitana Baszy do Alexandryi
przyśpieszyć kazała. Jakoż Admirał W. d. 24
Czerwca pod żagle wyszedł z okrętem od 120
armat 6 od 74, 8 fregatami, na których iest li-
czne woysko — Nowy Poseł Agielski Drum-
mond przybył do Constantinopola, i miał audy-
encyą u Wezyra W, który darował onemu A-
rabskiego konia, i wiele innych rzeczy według
zwyczaiu wschodnich narodów — Na uśmierze-
nie zbóyców niszczących Romelią i inne Pro-
wincye Turcyi Europeyskiey zprowadza Sułtan
licznego żołnierza z kraiów Azyatyckich.

z Hannoweru 31. Lipca.

Powtórna z Francuzami kapitulacya Han-
noweranów zupełnie uskuteczniona; żołnierze
do ostatniego wszyscy powrócili do zabaw rol-
niczych; można było czytać w ich twarzy smu-
tek głęboki; ci iednakże którzy w Niderlan-
dzie przed r. 1795 woiuiąc byli w niewoli
Francuzkiey pokazywali się wesołemi, i poufa-
le z Republikantami rozmawiali. Znaleziono w
obozie armat 60, oprócz ciężkiey artylleryi,
którą z twierdz i zamków Lavenburgskich zpro-
wadził nad Elbę Wallmoden. Powszechnie cie-
szemy się wszyscy z ukończenia woyny; Gene-
rał Mortier odebrał podziękowanie od Konsula
i pochwałę, że zkłonił Honnoweranów do zło-
żenia broni bez krwi rozlewu. Z naszey stro-
ny gęste słyszeć się dały narzekania przeciwko
Ministrom Anglelskim: „ Nie obwiniamy Ele-
ktora, mówią mieszkańcy, żałuiemy że okrutna
i nieszczęśliwa choroba nie dozwala iemu rzą-
dzić narodem; bo Angielscy Ministrowie z błę-
du w drugi wpadaiąc mniey zważaią co prze-
szło, co się dzieie, co nastąpić wkrótce może.„
Nie znać w kraiu że woyskiem nieprzyiaciel-
skiém iest zaięty. Porządek i karność ścisła;
Mortier umiał połączyć łagodność, grzeczność
z sprawiedliwością. Podatków iednak ciężar
iest wielki; oprócz pieniędzy potrzebnych
Francuzom, dawać ieszcze musiemy znaczne
summy na wypłacenie połowy gaży rycerzom
kraiowym.

Feld Marszałek Wallmoden bratem iest Je-
rzego 3, synem naturalnym Xiążęcia Wallii,
który za życia Oyca swoiego Jerzego 2 umarł
niewcześnie. Podpisuiąc na Elbie ugodę we-
teran: „ Napisz, prosił Generała Mortier, do
Konsula pierwszego, że nie iestem nikczemny
zdrayca, przeto iż broń zkładam bez bitwy;
do tego nas przywiedli Angielscy Ministrowie;
wam powinność tak czynić kazała, lecz bądź-
cie dla kraiu i mieszkańców względnemi: „
Wielu Hannowerskich Officyerów, przeczyta-
wszy list Lorda Hawkesbury do Ministra Tal-
leyrand, iak w twardych wyrazach odrzucił ka-
pitulacyą w Suhlingen znośnieyszą; gniewem i
zemstą uniesiłeni, ochotę oświadczyli służyć w
armii Francuzkiey, która na wyprawę Angiel-
ską iest przeznaczona. Opłakuią wszyscy nie-
szczęścia grożące ostatnim latom pamiętnego
panowania Jerzego 3, którego choroba źródłem
iest klęsk rozlicznych: „ Nie opuściłby Han-
noweru Król Elektor, mówią, gdyby sobą mógł
władać.„

Londyńskie pisma donoszą, że Graf Hau-
guitz Pruski Minister upadł w niełaskę Monar-
chy swego. Nie sprzyia wcale Anglikom; któ-
rzy go obwiniaią że utaił depesze, w których
Jerzy 3 prosił Fryderyka, aby Hannower osa-
dził przed wkroczeniem Francuzów, i do-
chody Elektorskie na rzecz swoią obrócił. W
inney postaci tę okoliczność maluią Francuzi.
Król Pruski chciał Hannower osadzić; zgadzał
się Konsul ten iedynie kładąc warunek, aże-
by Anglicy pod żadnym pozorem nie zatrzymy-
wali Pruskich okrętów. Odpisał Król Jerzy,
że prawideł od siebie przepisanych żeglarzom
neutralnym odstąpić nie myśli. Zatém Pruski
Monarcha do Hannowerskich interesów wda-
wać się nie chciał; bo co komu przyrzekł zwykł
dotrzymywać. Angielscy Ministrowie traktat
w Amiens podpisali chcąc być na urzędach;
później zaczeli woynę, bo pragną dłużey na
mieyscu zostać. Nieszczęśliwy Monarcha podle-
gły okrutney z dawna chorobie, rząd zostawić
musi w ręku Olygarchów. Trzeba nad nim ubo-
lewać, ale niemniey opłakany iest los Anglii i
narodów z nią maiących do czynienia. Przed
20 laty Jerzy 3 nigdyby się nie wypierał, że
Maltę wrócić przyrzekł. Następca tronu iego
myśli wspaniale i uczciwie; być może nieprzy-
iacielem, może woynę zaciętą prowadzić; lecz
gdy się zkłoni do podpisania traktatu, obiet-
nice ziści, a igrzyskiem ciemnych intrygantów
nigdy nie będzie.

z Londynu 19. Lipca.

Wczora woienny Minister York podał iz-
bie dawno obiecany proiekt uzbroienia narodu
na przypadek spodziewanego wkrótce lądowa-
nia Francuzów. Wszyscy dobrze przekonani
iesteśmy, że to nastąpić musi koniecznie. Sku-
tek przewidzieć trudno. W nierozumném bez-
pieczeństwie zasypiaiąc gineły narody; dzielna
czynność zbawić Oyczyznę może. Radzi więc
więc Minister ażeby wszyscy ludzie w kraiu
od 17. do 55 lat maiący broń wzieli. Będą po-
dzieleni na 4 części; do 1 należą młodzieńce
nieżonaci od lat 17 do 30; do 2 żonaci tegoż
wieku; do 3 nieżonaci od lat 30 do 55; do o-
statniey żonaci. Rządzący Prowincyami maią
władzę zwoływania ludu w potrzebie; ażeby
gdy nieprzyiaciel przybędzie, legiony po legio-
nach, gromady po gromadach następowały nie-
przerwanie do zniesienia iego. Każdy człowiek
otrzyma 2 FS. na opatrzenie się w oręż, i żołd
odbierze dopóki zostanie w służbie. Raz w ty-
godniu wszyscy zgromadzać się powinni na
mieysce wyznaczone dla ćwiczenia się w rze-
miośle woiennem; zatém broń każdy zostawi w
kosciele, lub na inném mieyscu bezpieczném.
Zraycą ten będzie, kto dziś Oyczyzny bronić
nie chce. Co się nie rozciąga do Irlandyi,
którey mieszkańcom rodowitym rząd nie ufa po-
dobno, maiąc tam ochotników Angielskich 60
tysięcy.

Po przeczytaniu proiektu, nastąpiły ora-
cye Parlamentowe; chwalili iedni Ministrów,
przyganiali drudzy, inni proiekt poprawiali.
W nayostrzeyszych wyrazach powstał Windham,
wyrzucaiąc na oczy rządzcom, że radę iego
odrzucali dawniey o pospolitém ruszeniu, że
potrzeby uzbroienia narodu nie przewidzieli
zawczasu; że lud zwodzili mniemaném od mo-
rza i lądowania bezpieczeństwem, które dziś
zgineło, że zamysłów Konsula, sił iego i środ-
ków iakie miał do szkodzenia Anglikom, nie
zmierzyli; że zbyt ufali morskiey potędze, na-
zywaiąc okręta wałami drewnianemi; iakiemi są
zapewne, przydał; lecz i to pewna, iż Mini-
strowie maią głowy drewniane; gdy Anglików
zniżywszy do nóg Konsula w Amiens, zaczeli
taką woynę, która zgubić zaś może na wieki.
Sam nawet Pitt nie pochwalił ospałości Mini-
strów; proiektu rychłe wykonanie zalecił. Prze-
cie pocieszył izbę o powszechny zciągnoł o-
klask dla siebie Fox, mieniąc, że gdyby nawet
Buonaparte część Anglii zawoiował, gdyby sa-
mą wzioł stolicę narodu, iednakże W. Brytan-
nia ieszcze podbitą być nie może, i do Fran-

cuzów należeć. Inny Reprezentant dowodził, że dziś Anglicy wiele mówią, mniey czynią, przeciw zwyczaiowi przodków. Trzeba było w Dublinie zaciągnąć 2. milliony FS. nikt nie pożyczył skarbowi. Londyn miał okazać światu, że dostatki Angielskie są niewyczerpane; nic nie dał. Podatek od dochodów miał przynieść summy ogromne; proiekt na 116. kartach napisany; okrzykiem iednomyślnym dawno przyięty, gdy rozbierać zaczęto, ledwieśmy stanęli na karcie 24; a iuż zewsząd skargi, narzekania, ztąd wyłączenia, zmnieyszenia, ulgi potrzeba, co ów podatek millionem 200. t. FS. zmnieyszyło. Wszystko się kończy na oracyach Parlamentowych.

Mocarstwa pośrednicze w chwalebném usiłowaniu nieustaią. Ministrowie odebrawszy depesze od Ambassadora w Petersburgu Admirała Warren, naradzali się kilka razy, w przyszłym tygodniu pisać maią ultimatum. Odległość mieysca to sprawuie, iż negocyacye są przewlekłe, tym czasem zapalaią się umysły do popierania woyny; a gdy iuż z obustron dokończone będą przygotowania, trudno będzie nakłonić do zgody. Pomnaża się w portach naszych zdobycz Francuzom i Batawom zabrana; ztąd niezmierna obfitość w kraiu rozmaitych produktów, których wyprowadzić za granicę niepodobna, chociaż kupcy ofiarnią przedać towary ze stratą 30. procentów. Jeden tylko handel wolny dotąd na morzu Baltyckiém. — W Brest Francuzi maią 15. liniowych okrętów i wiele fregat gotowych do żeglugi. — Na wyspie Barbados gotuiemy wyprawę do zaięcia nieprzyiacielskich osad, Tabago, Martiniki, Guadalupy. Wątpliwa iest powieść Batawska, iż Generał Rochambeau wyprowadziwszy woysko z S. Domingo podbił Jamaikę; żadnych o tém rapportów nie mamy; te są pewnieysze które donoszą o woynie z Murzynami nieustaiącey, i zniszczeniu osad Francuzkich. W Indyi wschodniey pogodzili się Marattowie. Zwyciężony Peischwa do rządów powrócił, zwycięzca Holkar przestaie na Prowincyach iemu wydzielonych.

z Bruxelles 27. Lipca.

Opisywać nie będziemy co się dzieie w murach naszych od dni kilku. Dość iest powiedzieć; ile Bruxelles przewyższa inne miasta Belgickie wielkością, ludnością, okazałością, dostatkami; tyle illuminacye, bale, ognie sztuczne, i tym podobne radości powszechney oświadczenia przewyższaią to wszystko, co na innych mieyscach widział Konsul. Maire w mowie swoiey wspomniał 4 epoki dla narodu chwalebne: Juliusza Cezara, który waleczność Belgów uwielbił; Karola W. który ich narodem nayoświeceńszym nazywał; Karola 5 pod którym, rzemiosła i kunszta naybardziey kwitnęły; Konsula Buonaparte który oderwanych dawno Belgów Oyczyźnie przywrócił. Miasto, Konsulowi ofiarowało winny małżonce iego łodkę z drogich kruszców zrobioną, i kosztowną suknię. Trzeci Konsul Lebrun przyiął z Paryża. Buonaparte wyieżdża, iedni mówią do Colonii i Moguncyi, według drugich do Paryża, miał napisać testament, w którym według przepisów konstytucyi następcę wyznacza, kogo niewiadomo, na przypadek śmierci swoiey. Do Angielskiey wyprawy pewnie sam należeć będzie. Już zewsząd woyska ciągną śpiesznie ku brzegom Oceanu; te nawet które pod murami naszemi przed Konsulem manewrowały, idą ku Nieuport i Dunquerque. Tam sto tysięcy żołnierza zgromadzić kazano, na których czele Massena.

z Paryża 26. Lipca,

Anglicy port Havre szturmowali; dały odpór batterye lądowe; nieprzyiaciel nic nie sprawiwszy poszedł na głębinę, w mieście kobietę i dziecie ciężko raniono. — W naszey stolicy budujemy 42. statki na wyprawę Angielską; wszystkie miasta i Departamenta RPtey sypią hoyne ofiary; Escaut dał półtora milliona — Nieprzyiaciel wzywa nas do zamiany ieńców; o zamianie Anglików przed woyną tu zatrzymanych nie czynią wzmianki Ministrowie Londyńscy; niektórym Konsul pozwolił iechać do Oyczyzny. W Szwaycarach uwięziliśmy niedawno Lordów Campbell i Robinson, gdy iuż ucieczką ratować się zamyślali. — Muzeum zawieraiące posągi i inne zabytki starożytne, iako od Konsula założone i wzbogacone, iego imieniem: Muzeum Napoleona będzie odtąd nazwane; iak w Rzymie Pio-Clementinum. — Buonaparte tu wkrótce spodziewany, ma niemieszkaiąc oglądać Brest, Cherbourg i inne porty.

z Hagi 26. Lipca.

Angielsko fregata blizko Texel osiadła na piasku, która żeby się nam nie dostała, zapalił nieprzyiaciel, lud uniosł — Jest pogłoska, iż Generał Rochambeau z S. Domingo wysłał flottę do Jamaiki, która tę osadę podbiła. To pewna że w Indyi zachodniey rozpoczęły się nieprzyiazne kroki — Xiąże Ruspoli który godności Ministra Maltańskiego przyiąć nie chciał, tu przybył z Londynu. Nadbrzeża nasze pilniey nad inne czasy żołnierzem osadzamy; w portach uzbraiamy flottę pod okiem Francuzkich dozorców; inne od Konsula wyznaczone osoby dostrzegaią, ażeby Angielskich towarów do nas nie zprowadzano — Generał Monnet ustąpić kazał z Flessingue i Walcheren, Anglikom których znaydowało się tam 1300 — Woyska Francuzkie ciągąć do Hannoweru ieszcze nie przestały. Pierwsza rezerwa 15, druga wynosi 10 t. Ma być oboz wytknięty pod Cuxhaven — Miasto Wismar traktatem Westfalskim koronie Szwedzkiey darowane, Król dzisieyszy wrócił Xiążętom Meklemburgskim za million 250 t. talarów; umowę podpisali iuż pełnomocnicy; 15 Sierpnia część summy opłacona będzie — Anglicy kilkadziesiąt rybitwów naszych uwolnili.

D. 30 Generał Victor i Ambassador Semonville z Bruxelles powrócili. Po wyiezdzie Konsula z Flessingue i danych przestrogach, w tym porcie i innych u Batawów pilniey pracować zaczęto. Ponieważ Anglicy flottę Admirała Thornborugh blizko brzegów naszych krążącą znacznie powiększyli; wodzowie Francuzcy wzmacniaią garnizony w Helder, Texel, Helvoetsluys, Briel, Flessingue; na wyspie Zuidbeweland oboz wytknięto dla 6 t. żołnierza; w czém dopomaga sprzymierzeńcom usilnie woienny Minister Pyman. Generał Dumonceau w główney kwaterze Harlem napisał mocną odezwę do woysk Batawskich zachęcaiąc ażeby w zgodzie i iedności żyli z Francuzami, za których przewodnictwem iść mamy na zwalczenie wspólnego nieprzyiaciela — Pierwszy Konsul ziednał sobie miłość i powszechny szacunek u Belgów; kraiowe i zagraniczne pisma donoszą, co czynią dla przyięcia iego. Z swoiey strony Buonaparte wgląda w potrzeby kraiowe, sprawiedliwość oddaie każdemu; naradza się z Prefektami o lepszém urządzeniu, przyimuie i roztrząsa z niemi różni proiekta; ieżeli pokóy rychło powróci, naród wielkie obiecywać może korzyści dla siebie z tey podróży polityczney. Żadna część dawney Francyi nie przykłada się gorliwiey do wyprawy przeciw Anglikom, iak Departamenta Belgickie.

Król katolicki uwiadomiony, że dawni Biskupi Francuzcy Emigranci, Rochelle, Arles, Blois, w państwach iego mieszkaiąc rozmaite pisma wydaią, kazał one przeyrzeć Teologom swoim. Ci wszystkie uznali za buntownicze, przeciwne Kościołowi i apostolskiey stolicy. Przeto Monarcha Biskupów po klasztorach zamknąć zalecił, i pilnie postrzegać, ażeby odtąd czy-

nić nie mogli przeciw interessom Oyca S. i spokoyności RPtey Francuzkiey. Podobnym sposobem Sabran dawny Biskup Laon z Wiednia odesłany iest do Transylwanii z pogróżką wyprowadzenia za granicę państw Cesarskich, ieśliby wydawał iak dotąd pisma przeciw duchowi religii i spokoyności oyczyzny.

Podana w tuteyszy Pocztamt 25 Czerwca przez Kowno za granicę Korrespondecya z adressami: Orłowskiemu w Skordupiany, Gerbetino w Insterburg, Almondu, Refeldowi, Swiderski, Tamerpi, Jarkowi w Gdańsku, Judyl Matisowi, Langwicowi, Sim. Fridlender, Liwińskiemu, Lewin Dawidowi, Andersowi, Hirszy Lewińskiemu, Przemienieckiemu, Lewin Izaakowi, Lewin Gallu Kaspar Hirszowi, Krastawskiemu, Wiłuckiemu, Oppenheimo, Tarowi Szneyder, Fridlenderom w Królewcu, i Lewin Izaakowi w Schwirinie, zgubiona na drodze z Mariampola do Wilkowiszek w Prusiech.

Ru 1803. Julii 31. d. Jakim Mandryczek a róznemi zmyslonymi nazwiskami, nayczęściey Oletyńskim przezywaiący się z Gubernii Mińskiey z Pttu Pińskiego z Dóbr dziedzicznych Radziwiłły cały wielkie zowiących się, w possessyi, zastawney u WJP. Kiniewicza Chor: znayduiących się, poddany rewizyinemi Skaskami zaięty, w liczbie Lokayskiey upomienionego Chorążego zostaiącey, wieku lat 18. urody małey szczupły i cienki włosow na głowie błąd poteraznieyszemu nisko strzyżonych, twarzy suchey drobney biało bladawey oczu błękitnych, nosa małego, na lewey stronie twarzy znak od wrzodu będąc z swoim Panem w Pttcie Oszmian: w Dobrach Wialbutowie, aż nadto wiele róźney swawoli a nawet i dowiedzioney kradzieży przed kilku tygodniami w Wilnie, a powtóre w dniu zawczorayszy w Wialbutowie dopuściwszy się, ztąd w dniu wczorayszym z kaydankow uciekł bez surduta i czapki, tylo ma na sobie płaszcz lokayski nowy sukna dobrego koloru błękitnego, z guzikami mundurowemi płate białemi kamizelki dwie, z których, 1na biała dymkowa z guzikami mundurowemi żółtemi, a 2ga materialna koloru apelcynowego w pasy poprzeczne ciemne z guzikami takowey materyi, raytuzy sukienne zielone nadnoszone, chustki dwie iedną czarna iedwabna, a drugą białą tarletunową w botach. Takowy człek swawolny ieśliby się gdziekolwiek okazał izby do Sądu Niż: Ziem: Pttu Oszmian: podścistą strażą był destawiony Właściciel onego W. Chorąży Kiniewicz publiczności i Policyi Ziemskiey oraz mieyskiey uprasza, a razem przyzwoitą nadgrodę i zwrót expensow w doprowadzeniu do Sądu Niższego Ziem: Oszmian: ponieść się maiący za rzeczą.

Sąd Głł. Litt Wileński 2. Departamentu, rozpoznaiąc Prożbę W. Jana Zgierskiego, Kapitana w Woysku Nayiaśnieyszego Cesarza Rzymskiego, którey rozwiązanie mocą Przedłożeń JWW. Woiennego Litt. i Cywilnego Wileńskiego Gubernatorow poruczone zostało. Temuż W: Janowi Zgierskiemu składaiącemu dowody, iż iest rodzonym Bratem zeszłego w R. przeszłym 1802. w Mieście Wilnie Józefa Zgierskiego Półkownika Woysk Cesarsko Rzymskich, dozwolił po złożeniu poręki obięcia pozostałego maiątku, z powodu zaś uczyniony przez Siostry zeszłego Zgierskiego, Teklę Zgierskę, Konstancyą z Zgierskich Czerwonkowę, i Zofią Wołodkiewiczównę z Łańcuta w Gallicyi połozonego nadesłauey odezwy, a do teyże Sukcessyi ścielących Prawo, niemniey z racyi weyścia z Prożbami róznych Pretensorow do maiątku tegoż zeszłego Zgierskiego, całą Sprawę ze wszystkiemi, wyiąwszy ze wszystkich Subselliow do iednego Sądu Ziem: Trockiego odesłał, z tym przeznaczeniem, izby Sąd Trocki, na naypierwszey Kadeucyi, z Regestru Taktowego rozsądził. Izby przeto na następną Ziemską Kadencyą dnia 1. 8bra 1803. rozpoczynaiącą się, wszyscy tak do Sukcessyi stosuiący Prawo, iako też wszelkiego tytułu Kredytorowie i Pretensorowie zeszłego Józefa Zgierskiego z dowodami stawali, czyni się uwiadomienie.

Magistrat Miasta Wilna w Roku ieszcze przeszłym 1802. Miesiąca Julii 2. dnia przez wydaną w druku awizacyą zawiadomił, wszystkich Obywateli Possessye w ruinę podane w szród Miasta Wilna, i po przedmieściach maiących, ażeby naydaley w ciągu Roku od daty wydaney publikaty takowe Possessye i place przez opieszałość ruinie i spustoszeniu pozostawione, porównowane zreperować, a puste place zabudować należycie, z zastrzeżeniem zaięcia na rzecz Miasta; i skutkiem konstytucyi 1764. Roku przez publiczną licytacyą wyprzedania, starali się: lecz kiedy Magistrat widzi opieszałość obywateli w niezreperowaniu dotąd niektórych porunynowanych Possessy, a placow pustych w niezabudowaniu, ostrzega, tą ostatnią awizacyą, że ieżeli Obywatele których Possessye ruinie podane, zreperowane a place puste zabudowane od daty ninieyszey w przeciągu dwuch miesięcy nie będą, Magistrat skutki prawa konstytucyi 1764. Roku rozciągnąć zmuszonym zostanie. Roku 1803. Julii 25. dnia.

Ekonomia funduszow publicznych JEGO JMPERATORSKIEY MOSCi Miasta Guberńskiego Wilna, podaie do powszechney wiadomości: iż dom funduszowy Publiczny Uprzywileiowany Mieyski, zwany Gościnny na Ulicy Ostrobramskiey pod Nrem 10 stoiący, od dnia 1go Msca Januar. Roku następnego 1804 z pod czteroletniey arędy Ławnika JP. Piotra Maiewskiego, będzie znowu puszczonym w arędę trzyletnią, lub czteroletnią, więcey daiącemu. Ktoby sobie życzył wziąć ony w arędę, ma przybywać na publiczną w Mieście Wilnie licytacyą, w terminach: dnia 27 Augusta, dnia 8 8bra 12 9bra VS. Roku idącego 1803 na Sessye ordynaryine Ekonomiczne Stanow Miasta Wilna o godzinie dziewiątey rano. Dat Roku 1803 Julii 18. dnia.

Opisanie Jakuba Doniewskiego rodem z Kamięszczyzny dyzertera, uciekł ze dnia 19. w nocy z Folwarku Poddziekanszczyzny o milę od Wilna, głowa ostrzyżona teraznieyszey mody, włosy błąd ciemnawe, nad okiem lewym narosl czerwona, nie wielka twarz podługowata w piegach od słońca spalona, ręka prawa nakształt koslawa, i nogi niewiele koslawe, kamizelka paliowa zguzikami żółtemi pękatemi, płaszczyk płocienny po formie Cesarskiey z szlifami sukiennemi na ramionach, Czuyka ciemno zielona bez podszewki podnoszona, matelzak płocienny, w którym niewiadomo iakie tam są rzeczy iego, lat miał między 18. a 20; który zabrał konia skaro gniadego przednie nogi kute, na tył nie kuty, noga iedna tylna niewiele biała lat maiący siedm w osmym, lewe udo blisko ogona wytarte bez szerści łopatka prawa ostrogą przerysowana, kulbaka czarna krutka Officyerska z tebinkami twardemi, poduszka z prawey strony nie wiele przetarta z antabami do przypięcia olstrów, 4. sprzączek, dwie z przodu a 2. z tyłu do pod ogonia i podpierśnika, strzemiona okręcaią się nitowane na szrubach popręg dubeltowy i gert na wierzchu błękitny białemi niciami przebiiaiący się, sprzążki pobielane u popręga i gortu, czaprak sukienny biały z obszlagami ponsowemi płótnem ordynaryinym podszyty, derha sukienna różowa płótnem podszyta musztuk rzemienny czarny wędzidło Krulewieckie z kołkami niezginaiący się w pysku konskim ostry, drugi musztuk zginaiący się w pysku także zrzemienia czarnego tępy. Ktoby o nim dał wiedzieć, lub samego przystawić do Policyi Wileńskiey otrzyma przyzwoitą nadgrodą.